

Sygn. akt V CZ 40/07

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa A.S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w W.

i H.L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 maja 2007 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 21 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 21 lutego 2007 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda, wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 31 października 2006 r. w związku z tym, że nie uiszczona została opłata podstawowa (art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Strona zwolniona od kosztów sądowych w całości jest zobowiązana uiścić opłatę podstawową od skargi kasacyjnej przy wniesieniu tego środka zaskarżenia (art. 100 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. i art. 130² § 3 k.p.c.).

W zażaleniu powoda na to postanowienie powód wnosił o jego uchylenie. Wyjaśnił, że „opłata podstawowa od skargi zostało uiszczone w znaczkach opłaty sądowej, dołączonych do skargi kasacyjnej”. Postanowienie o odrzuceniu skargi wydano zatem na podstawie błędnych ustaleń. Pełnomocnik skarżącego stwierdził ponadto, że jeszcze w dniu 22 lutego 2007 r. znaki opłaty skarbowej (2 znaki po 20 zł każdy) znajdowały się w aktach sprawy, lecz nie były przyklejone, co stwierdził w toku przeglądu akt.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W aktach sprawy brak znaków opłaty skarbowej, o których skarżący wspominał w uzasadnieniu zażalenia. Co więcej, w zarządzeniu na k. 186 akt sprawy, wydanym na pewno jeszcze przed wydaniem zaskarżonego postanowienia z dnia 21 lutego 2007 r., stwierdzono m.in. brak opłaty sądowej (pkt 4 e) i podpisu pod oryginałem skargi kasacyjnej (pkt 8). W związku z tym wyjaśnienia zawarte w zażaleniu nie mogą być uznane za dostatecznie wystarczające.

Zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona całkowicie zwolniona od kosztów sądowych ma obowiązek uiścić opłatę podstawową, przewidzianą w art. 14 tej ustawy. Opłata ta powinna być wniesiona równocześnie ze złożonym środkiem zaskarżenia (skargą kasacyjną; art. 130² § 3 k.p.c.), jeżeli środek taki złożył profesjonalny pełnomocnik strony.

W tej sytuacji należało uznać zażalenie powoda za bezpodstawne (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).